

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A**, zast. JUDr. **V**, advokátom, **P** proti žalovanému: **JUDr. I**, správca konkurznej podstaty úpadcu: **P**, zast. Mgr. **R**, advokátom, **C** o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. júla 2007 č.k. 52 Cbi 56/2006-66 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. júla 2007 č.k. 52 Cbi/56/2006-66 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozsudku, žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu a to 77 ks kráv a 30 ks mladých býčkov. V priebehu konania podaním zo dňa 25.5.2007, požiadal žalobca o zmenu petitu a to, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 843 750 Sk s prísl. vo výške 14 % od 21.10.2005 do zaplataenia ako náhradu za 25 ks hovädzieho dobytku vo vlastníctve žalobcu a neoprávnene zahrnutých do súpisu konkurznej podstaty úpadcu a v konkurznom konaní speňažených. Krajský súd túto zmenu petitu nepripustil.

V konaní bolo preukázané, že hovädzí dobytok, ktorý je predmetom žaloby bol v rámci speňažovania konkurznej podstaty spolu s ďalšími kusmi hovädzieho dobytku predaný tretej osobe, k čomu došlo ešte pred podaním vylučovacej žaloby, o čom mal žalobca vedomosť.

Súd nemal preukázané, aký počet hovädzieho dobytku bol vo vlastníctve žalobcu, z predložených dokladov sa to nepodarilo zistiť a v odôvodnení sa poukazuje aj na to, že už

v čase podania vylučovacej žaloby bol predmetný dobytok predaný z konkurznej podstaty úpadcu tak, ako to uviedol aj sám žalovaný. Vzhľadom na to súd považoval žalobu žalobcu za neurčitú, nezrozumiteľnú, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 150 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Aj keď bol žalovaný v konaní úspešný, súd rozhodol o trovách konania v zmysle tohto ustanovenia O.s.p. vzhľadom na okolnosti okolo predaja hovädzieho dobytky, ktorý mal pôvodne žalobca v prenájme od úpadcu.

Proti tomuto rozsudku v časti nepriznania náhrady trov konania sa odvolal žalovaný a navrhol ju zmeniť a priznať mu trovy právneho zastúpenia vo výške 76 130,45 Sk.

Domnieva sa, že v danom prípade nemal súd použiť § 150 O.s.p. a nepriznať žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania aj vzhľadom na konštatovanie úspechu žalovaného a preto mal priznať náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Opodstatnenosť svojho názoru odôvodňuje tým, že žaloba bola zamietnutá predovšetkým z procesných dôvodov, z dôvodu jej nezrozumiteľnosti, neurčitosti, nevykonateľnosti, ktoré skutočnosti počas konania žalovaný namietal. Má za to, že z týchto dôvodov mal súd zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania, keďže žalovaný mal jednoznačne úspech vo veci, pričom žalobca preukázateľné trovy konania spôsobil zbytočne.

K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý považuje rozsudok v plnom rozsahu za správny, dôvodný a zákonný, a preto ho navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom odvolania je náhrada trov právneho zastúpenia žalovaného v konaní pred súdom prvého stupňa. Žalovaný namieta, že súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 150 O.s.p. aj keď žalovaný bol podľa odôvodnenia rozsudku v konaní úspešný, a tvrdí, že súd mal použiť ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 prvá veta O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech.

Podľa citovaného ustanovenia teda musí ísť o trovy potrebné na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva, aby súd mohol ich náhradu úspešnému účastníkovi priznať.

Žalovaný je správca konkurznej podstaty. Správca konkurznej podstaty je pri ustanovení vyhlásení konkurzu, aby spravoval majetok, preveril pohľadávky veriteľov a vystupoval v súdnych konaniach ako žalobca alebo žalovaný. Správca konkurznej podstaty

má primeranú odbornú spôsobilosť vykonávať takúto činnosť, za ktorú má prednostnú odmenu z konkurznej podstaty. Účelom konkurzu je uspokojiť nároky veriteľov, čo predpokladá účelné hospodárenie s majetkom úpadcu, jeho zhodnotenia a speňaženie.

Odvolací súd zastáva názor, že správca konkurznej podstaty na svoju úspešnosť v súdnych sporoch týkajúcich sa konkurznej podstaty nepotrebuje právne služby advokáta, a pokiaľ ich použije, je to nad rámec potrebnosti a jeho odmenu musí zaplatiť zo svojej odmeny.

Odvolací súd ďalej poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 ZKV, podľa ktorého, ak je to účelné, môže súd ustanoviť správcovi zástupcu pre prípad, že by to zo závažných dôvodov nemohol svoju funkciu vykonávať. To značí, že správca konkurznej podstaty si nemôže ustanoviť svojho zástupcu sám, na to nemá oprávnenie, môže mu menovať len súd.

Na základe tohto skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v časti nepriznania náhrady trov konania treba podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Odvolací súd mu ich nepriznal, nakoľko vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu nepovažuje v rozhodovanom prípade za trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu